

הרה"ג מן אליעזר שמעון בן הרה"ג ר' יוסף אב"ד דקרעמנעטש. עוד באביב ימיו הצטיין המנוח ז"ל ברחב שכלו והריפותו הנפלאה ויצא לו שם טוב כאחד מבני העליה. הוא נהל מסחרים גדולים וישא ויתן באמונה, ובכל זאת לא מש מאהלה של תורה ויהנה בה יום ליום לשמה ולא לעשותה לעטרה להתגדל בה, גם אחרי שירד ממצבו ומטה ירו לא עשה את תורתו קרום לחפור בה.

בכבוד גדול הובל המנוח ז"ל לקברות. אחרי טטחו נהרו כמעט כל בני העיר לטפלוניותיהם וכל אחד המלוים חש בנפשו, כי אבדה גדולה אבדה לו, ובכהף נשארו נכבדי העדה אל בית מועד לכל חי. ה' ינחם את אביו ובתוכם גם אותי המתאבל עליו משה שלום קאזאראנו.

זימאמיר, בימים האחרונים שב לעירנו שר הפלך, אחרי הרפאו מטהלתו אשר תקפה עליו בקיץ העבר.

בין הבאים לשחר את פניו ולברכה נמנה גם רב עדהו הרה"ח הר"ד סקאראווסקי, אשר ברכתו בשם כל עדהו ויביע לו רגשות תודה בעד רוב טפלויות לטובת הושבי הפלך בלי הברל לאום ודה. שר הפלך ענהו רכות ויגלה רצונו לעמוד המיד לימין אחינו, אם אך ימלאו אחרי פקידותיו הניסדות על יסודי החקים השוררים. אחרי ימים אחדים הואיל שר הפלך לבקר את הרב בכיתו וישב לו תודה בעד ברכתו המוכנת לו בשם כל עדהו. ש. סאכעראוהן.

— (הכחשה). מעיר דרווגעניק כותבים אלינו בשם הרב דמתא, כי הדברים שנרפסו בגליון 280 ע"ד אשה ענינה חי' שאשה אליקאוויטש אשר ענן אותה בעלה הירש לפני שנה ומחצה, כדוויים הם, כי אין בעיר הזאת אשה ענונה כזאת ואך שקר מפל מוציא דבה על איש ישר היושב בשלוה עם אשתו.

אשר לפקידו מסה"ב הפאלעסית, ובעמל הצעירות הכבודות בנית נכבדי עדהו נטכרו כרטיסי הכניסה במספר רב, והעל הבואת הנשף לסכום יותר מאלף שקל, ואחר נכיון כל ההוצאות לצרכי הכנת הנשף ועריכתו נשארו למיבת המוסר כשש מאות שקל.

באספת שופטי השלום בעירנו התברר כושפט הסוחר העברי ח. פראבע שנאשם בעון קחה סכום חמשים רז"כ מאת ה' סאקאלינסקי, מי שהיה שומר באחת המחלקות שבועיר, ויבטיחו להמציא לו משמרה עבורה אחרת, ואמנם בקש ומצא בעד ה' ס' משמרת כהונה בטמלה הפאלעסית, ואולם עד מהרה דוחה ממשמרתו החדשה. או פנה ה' ס.

להסוחר פ. כי ישיב לו את כספו שלקח ממנו במרמה בלי הביא לו כל תועלת, ויגיש עצמותיו אל שופט השלום והוא מצא את עון הסוחר פ. כי אמנם חסא ואשם בהוצאו כסף במרמה מה' ס. להבטיחו על שוא, ויענישו עונש מאסר לזמן ארבעה ירחים. ויתלונן הסוחר פ. על גור דינו באוני קהל השופטים שבררו את משפטו מחדש, ואחרי הגרת העדים הרבים וסליצת העו"ד החרוץ ה' הלוי נוכחו השופטים לדעת, כי ה' פ. הודע כסוחר ישר ותמים דרך, לא עשה כל עול ומרמה בקחתו שכר מרתו חמשים שקל מאת ה' ס. ויפטרותו מכל עונש.

מקרה מעציב קרה בזה: אשה עבריה הסיקה את התנור ותצא ממעונה בהשאירה שמה את בנה יחידה, ילדה בת שמונה שנים, והסגור את תרלת אחריה. הילדה התבוננה כי בכתה האש בתנור, ותקח כד השמן ותשפוך ממנו על האש ותתלקח האש ותאחו גם בבגדיה והרץ האמללה אל הדלת לנוס החוצה, אך הדלת היתה סגורה על מסגר ולא היה לה כל מנוס ומפלס. לקול צעקתה חרדו אמנם השכנים וישקיעו את האש, אך לא יכלו עוד להשיב לתחיה את הילדה שמתה מעצמת מכאוביה. ישמעו זאת הורים וידעו להוהר מאסונות כאלה. בן יעקב.

בעיר גאסמינין (פ' ווארשא) התעוררו בני העדה לדרשות

המטיף הרי"ל, ויותר משמנים איש נתנו ידם להועד האדעסי. תודה יאתה להמשכילים הר"ם סאריפין והרא"ם מאטיל, שבעמלם נאסף סך ארבע מאות רז"כ למשען קופת הועד הנ"ל.

פאפלאווסקי (פ' העירסאן). חובבי עירנו חגגו את חג המכבים ברוב

פאר והדר. איה מן הנאספים אל החגיגה קראו לפני הקהל מאמרים רבים מעניני דיומא, — אח"כ הציע כותב המורים האלה לפני החברים לעשות זכרון לחג ע"י המכת מצב הת"ת בעירנו. ותיפב ההצעה בעיני הנאספים ויבחרו פה אחד שלשה חברים נכבדים, ה"ה: עפשטיין, טשאפליק והתיירני הר"ר משולם (זה האחרון לומר מדי יום ביומו חומש ורש"י לפני בעלי המלאכה בעירנו) וימלאו את ידם לפקח מעתה על כל עניני הת"ת החמריים והרוחניים, תחת אשר עד עתה התנהג המוסר בלי כל משגיח מצד הציונים. תקות הנאספים חזקה כי מצב הת"ת יושב במהרה.

שלמה בארור.

ראציאנו (פ' פלאצק). ביום ג' לסדר „ויאנחו בני ישראל" לבשה ערת עירנו מעשה אבל, כי עלה הכורת עליה ויקפף בחרי אף את בחיר עדהו איש האשכולות מ' יצחק חיים שווארצ-בערנ נ"ע (בן הרה"ג מן יהושע שליט"א אב"ד דוארקא מחבר „חומת יהושע" ו„אבני יהושע") בשנת הארבעים ושמונה לימי חייו. — המנוח היה תורני מופלג, בקי בש"ם ובפוסקים עד להפליא, ויהי מוסמך להוראה מגדולי הזמן; הוא היה מצוין במדותיו התרומיות, וימית עצמו באהלה של תורה וישקוד גם על החכמה ויאחב את הספרות העברית החדשה, כי תורה וחכמה יחד בו נפגשו. שני ספרים רבי ערך השאיר המנוח אחריו בכתובים, ספר אחד על תרי"ג מצות בדרך מליצה ושיר ועוד ספר נקרא בשם „דברי חיים" על הלכות שחיות וטריפות, ויש לו הסכמות עליהם מגדולי הרבנים ויהי נכון למסרם לרפום לולא קדמתו המות. ראוי למשפחת המנוח הרמה וביחוד לבני הרה"ג מו"צ בוארקא, שיוציאו את הספרים הנ"ל לאור בהוצאותיהם, להיות למשען לב"ב ולבניו אשר השאיר אחריו לאנחית באין משען ומשענה. — ינחם ה' כל המתאבלים עליו ובתוכם הכותב בלב נשבר עמנואל יעבץ.

האמעל. ביום כ"ב שבת נוע ויאסף אל עמיו אחרי מחלה ממושכה

תתם בסוף חרש יאנואר או בחדש פברואר. ע"ד הליכות הבורים עם הצרפתים אימר הישר הזה עם הספר, כי הצרפתים הם אהובים ורצויים מאד לעם הבורים.

פאריז 2 (14) יאנ'. לעמת הודעת פקיד הצבא די ווילבוא מארייל שהצרפתים הם מרוצים להכורים, מעיר ה„פיגארא", כי לפני המלחמה, בטרם רבו השמועות הכוזבות, ההלויות באהבתו או בשנאתו של מה"ע אל אנגליא, הודיעו הצרפתים מטראנסוואאל, כי הם שנואים שם כהאנגלים. „בשאל הבורי את הצרפתי ע"ד אמונתו — כן העיר אחר התרים הנאמנים — מפחד הצרפתי, אם הוא חפשי מדה, להניד לבורי, כי הוא בן בלי דת, יען כי הבורים הם בעלי דת אדוקים ושונאים את החפשים ברעות, ואין אפוא עצה אחרת בלתי אם להניד להם: הנני קאתולי, אבל גם זה מעורר שנהא ובז, כי לקאתולים אין זביות אורח שלמות במראנסוואאל. יש אך צרפתים בעלי עסקים, אשר ירם תכונ עם הממשלה בגלל מסחרם, והם שבעי רצון מאד. מכה פיריירא, העבד על ירי הממשלה המראנסוואאלית, עימד תחת השנחת אינזיירים צרפתים, והם וכל הגלויים עליהם הנם תומכים את ממשלת הבורים בכל עז.

ווין 2 (14) יאנואר. הבארונות זוטנר, בשם חברת אוהבי השלום באוסטריא, הוציאה לאור את פתשגן הספר הגלוי ששלחה הלשכה הכללית אשר לחברות השלום בתבל אל הנשיא האמריקאני מאק-קינלי: בדברי הס' הזה נאמר דרך אנב, כי האפיפיור הודיע ע"י החשמן וואנאן לממשלת אנגליא כי נכון הוא להדרש לה אם תבקשהו לפשר ולהתוך בינה ובין טראנסוואאל, ואת הדבר הזה הודיע האב ברומי גם לקיסר וילהלם. הלשכה הכללית של חברות אוהבי השלום מבקשת את מאק-קינלי להעזר בכח האהבה השוררת עתה בין ממשלתו וממשלת אנגליא ולהציע לפניו את רצונו להיות הסכרע והמפשר בין הנלחמים.

ברלין 2 (14) יאנואר. השקלא ופריא בין אשכנז ואנגליא ע"ד תפישת האניות ובדיקתן לא נכנסה לדין בדבר פרטי המקרים אשר קרו כ"א בדבר קביעת הלכות פסקות וכללים מסוימים, מה יש לחשוב להסורה אמורה" ו„לשלל-האויב" ומה איננו נזקק לדיני המלחמה והבולשות. בעוד אשר העתונים עוסקים בדברים אלה בקילי קולות ומרגיזים את לב העם, הממשלות דנות בעומק הלכה לפי משפטי העמים. סמקור נאמן נודע שממשלת אשכנז דורשת מאת אנגליא שתתן צו לפקידה לעין אך ברשימות שיש ביד רבי החובלים ולהאמין להם בלי בדיקה, ואנגליא לא הסכימה על דבר זה באמרה, כי אם נראה לפקידים שהאניה היא חשודה, אין להם לסמוך על דברים שבכתב שביד בעלי האניות, אלא רשאים הם לבדוק. כיוצא בזה הוא גם המו"ט בין אנגליא ובין ממשלה כנסיות הברית האמריקאניות. למרות הקולות והלפידים במה"ע אין ספק, כי הריב בין הממשלות לא ימשך להגלי תפישת האניות.

לונדון 2 (14) יאנ'. מה"ע מונים את ראשי המסות, הגיניראלשמאב, של הלורד רוברטס, אשר באו עמו יחד לאפריקא הדרומית: המאיר-גיניראל פרעפיסאן, שר האלף וויסקאנט דוהן, הקאפיטאן וואמפריילד, שר האלף לורד ערראל, הקאפיטאן לורד סקאט, הקאפיטאן לורד סעפיינגטען, שר האלף גאלדסמיד, ועוד. כולם כבר באו קאפשמאדמה.

לונדון 2 (14) יאנואר. מרכז המלחמה הראשית הוא עוד הפעם על גדות הנהר טוגילא (Tugela) לא הרחק מלאדיסמים. הנהר הזה הוא זרם שוטף שמערב למזרח בין מחנהו של הניג' אואיים בלאדיסמים ובין מחנהו הראש של הגנייראל בולד פרייר (Frere Camp). השטח המפריד בין שני המחנות משתרע על מרחק 29 מיל אנגלית. מפריד לדורכאן 160 מיל ולמאריצבורג 150 מיל במסלת הברזל. אנשי צבא הבורים החונים שם מגיעים עד לערך שלשים או ארבעים אלף איש, והם סוגרים את לאדיסמים מסביב, וחונים לכל ארך גדות הטוגילא על שטח ארבע ועשרים פרסא מן ספרינגפילד אשר במערב עד הנהר הלאנגוואני אשר במזרח. עפ"י הידיעות האחרונות לכד בולד את המקום פאמניעטערס דריפט (דריפט-פירושו מערכת נהר), והיא בקרבת ספרינגפילד,

ווילנא. אגודת החסד „משמרת חולים" אשר בזה ערכה נשף זמורה ומחול, ברשיון שר הפלך, בבית הועד

תלגרמות של הצפירה

(מאת האגינטורא הרוסי, ומקורים שונים) (המלחמה) לונדון 2 (14) יאנ'. 500 מהנדבים מפה נסעו למערכות המלחמה. הם עברו ברחובות העיר גדודים גדודים כחמש פרסאות אנגליות עד חצר מסלת הברזל, ואף כי השעה היתה מוקדמת בבקר בכ"ז התאספו המונים המונים וילוו את הגדודים בשירי הפלה ורגה לכבוד ארץ המולדת. המתנדבים לקחו ברכת הפרידה מאת הלורד-מאיר וחברי בית מועצות העיר.

אראנזש=ריוור 2 (14) יאנ'. מצב בריאותם של אנה"צ האנגלים התינים פח הוא טוב. עד היום לא התחוללה מלחמה, אך כנראה, עומדים הבורים במספר רב ועצום בקרבת המקום.

פרטוריא 2 (14) יאנואר. עפ"י ידיעות ממעה"מ נהרפו צבאות האנגלים ביום הראשון לשבוע העבר אחר מאצל קאלעסברג אחרי נפול מהם רב, וע"ד מספר חללי הבורים לא נודע עד היום דבר נכון. האנגלים התנפלו על מחנה הבורים מעבר גריקאוועסט וילכודו ויהרסוהו, אך כאשר יצא מחנה חדש מאת הבורים למלחמה על האנגלים, נסוגו האנגלים לאחור עד בעלמנס. — על אדות התנפלות הבורים על מיסור-ההר (פלאמאן) אצל לאדיסמים נודע, כי בתחלת הצליחו הבורים, ואח"כ אלצו לסגת משני מקומות. לורנצא=מרקז 2 (14) יאנ'.

הבאנק הלאומי של טראנסוואאל בפרי-טוריא, אשר לו סוכן שמשם בכהונה פה, הוא האנגלי לויד, רצה לדחות את הסוכן הזה ממשרתו, ויגש הסוכן את עצמותיו אל בי"ד המקומי של הפארמוניום, ויחרזו השופטים את הדין להשיב ריקם את מענות הבאנק. — לפי השמועה פרצו בני שבט הסוואזי בגנול טראנסוואאל ויהנפלו על הכפרים ושימו בהם שמות.

רענס בורג 2 (14) יאנ'. מחנה ככר של אנגלים עם צבא הרכב הנה אהמול משמאל למחנה האויב, ויחתרו הבורים להרפם משם ולא הצליחו.

לונדון 2 (14) יאנואר. הגראף אויא, בנו בכורו של הלורד דיפירין, מת מפצעיו בלאדיסמים. — הנשר הנלכד עתה ע"י בולד על נהר הטוגילא במקום הנקרא פאמניעטערס-דריפט הוא גשר של סירות דוגה אצל ספרינגפילד במרחק 15 מיל לפאת מערב מקולנסו.

פאריז 2 (14) יאנ'. עתה נודע כי שר הצבא הצרפתי די ווילבוא סארייל הועלה למדרגת מנהל ראשי המפות של הניג' ושובר הבורי. מה"ע טרפיסים סכתב כתוב על ירו אל אחיו שהוא חבר בית הנאמנים בפאריז, ובו יספר בין יתר דבריו, כי בלי הנשק בעד הבורים הם געשים בפריטוריא, ושני אינזיירים צרפתים מנצחים-על המלאכה. בהמשך דבריו הוא מתאר את סדרי חיל הבורים, את בגדי השרד אשר לפקידיהם, את כלי נשקם ואת צידתם, ובדבר גבורתם הוא אומר, כי אלה הם אנשי מלחמה שלפני מאתים שנה נלחמים בכלי נשק חדשים שבחדשים. בכואי — מוסף שר הצבא לספר — אמרתי בלבי: אין תקוה לבורים לנהול נצחון, כי אין יוכלו המעטים האלה לרבר את גבורי אנגליא בשער, וחוכה לעזור להם גם בלי תוחלת נצחון, יען כי הם נלחמים לגאולתם ולפדות נפשם, אך כמהרה נוכחתי לדעת, כי הענק הבריטי — רגלוהו די חסף, ויש ביד הבורים להפיל את הענק הזה למשוואת. שר הצבא מקוה, כי המלחמה